

$\frac{2}{3}$, som repræsenterer $\frac{3}{4}$ af Gjælden. Naar man gaaer frem paa den Maade, kan man sige, at der er skeet et Afkald fra Creditorernes Eide, vel ikke fra dem alle, men dog fra et saa stort Antal, at der er en nogenlunde Sikkerhed for, at Fallenten fortjener en sliq Beskyttelse. Naar Mænd, der maae kjende Fallenten, opgive deres egen Ret, for at han kan begynde at arbejde paany, da er der saa stor som mulig Garanti for, at det er en sund billig og rigtig Afgjorelse. Naar man ikke vil tage Creditorerne med, naar man vil lægge Afgjorelsen i Skifterettens Haand, naar den skal gjøre Afkald paa Creditorernes Begne, saa har det for mig den Betydning, at jeg ubetinget maa stemme imod denne Paragraph, som vistnok heller ikke har en stor Sandsynlighed for at gaae igjennem, navnlig naar vi erindrer, hvor stor en Modstand et Forslag af lignende Natur mødte i det andet Thing. Det vil ogsaa ogsaa være det ærede Medlem, som talte sidst, bekiendt, at Grosferer-Societetet, som han henviser til, netop har stillet sig paa det Standpunkt, at det var Creditorerne, som skulde give et Afkald, og fordi det ikke har udført dette Forslag nærmere, og Forslaget om den nye Paragraph efter det ærede Medlems Mening opstiller andre Garantier, kan man dog ikke uden videre afvise denne Erklæring fra sagkyndige Mænd, der paa et tidligere Stadium have udtalt sig i Sagen. Jeg skal saaledes lade min Stemme i dette Spørgsmaal være afhængig af, om man antager det af mig stillede Vædringsforslag eller ikke.

Ordføreren: Da jeg for havde Ordet, omtalte jeg ikke specielt det Vædringsforslag, som den ærede Taler, der nu satte sig (Hage), har stillet til Udvalgets Fleertals Forslag. Udvalgets Fleertal har ikke kunnet tiltræde dette Forslag. Det ærede Medlem af

Udvalget (Thune), som havde Ordet før den ærede sidste Taler, har allerede udtalt sig derom og fremhævet en Omstændighed, som gjør, at man ikke har kunnet tiltræde det, men jeg skal tilføje, at idetmindste for mit Vedkommende har den Betragtning været afgjørende mod det af det ærede Medlem stillede Vædringsforslag, at det gaaer ud fra en Opsattelse af det hele Forhold, der er grundforskjellig fra den, hvorfra Udvalgets Fleertal, idetmindste nogle af dets Medlemmer, ere gaaede ud. Jeg tror nemlig, at man netop skal holde fast paa, at det er stridende mod sunde Retsbegreber, at en nok saa stor Deel af Creditorerne skal kunne øve Indflydelse paa den Ret, som tilkommer andre Creditorer, enhver enkelt Creditor har lige god Ret og den ene Creditor kan ikke være pligtig at finde sig i, at en anden Creditor eller nok saa mange andre Creditorer ville betage ham Noget af den ham tilkommende Ret. (Hage: Jo!) Ja, netop derfor have vi villet fastholde, at det ikke skal være Creditorerne, der afgjøre, hvorvidt den Ret, som der er Spørgsmaal om, kan tilkæbes Fallenten eller ikke, men Afgjorelsen skal ligge i Skifterettens Haand. Netop ved denne første svage Begyndelse af noget Nyt, som ganske sikkert vil trænge sig frem her i Landet, som det har gjort paa andre Steder, netop ved dette første Forsøg er det os magtpaaliggende at holde fast paa, at vi ikke kunne erkende, at Fleertallet kan have nogen Ret imod Mindretallet i det Forhold, hvorom der her er Tale; just derfor have vi lagt Afgjorelsen i Skifterettens Haand, ikke vilkaarligt, saaledes som man skulde troe efter den ærede sidste Talers Udtalelse; ingenslunde! Skifterettens Myndighed skal begrænses ved bestemte Betingelser, som ere opstillede i Paragraphen, og vi have søgt at gjøre dem saa stramme som mulig.